

V R T E C

Izhaja
1. dne
vsacega
meseca
na celej
póli in
stoji za
vse leto
2 gl.
60 kr.,
za pol
leta 1 gl.
30 kr.
av. vr.

Naroč-
nina se
naprej
plačuje
in po-
šilja u-
redništvu v
Lingar-
jevih
ulicah
liš. št. 1
v Ljub-
ljani.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 8.

V Ljubljani 1. avgusta 1879.

Leto IX.

O počitnicah.

Prijatelj preljubi!
Prišli smo domov
Od knjig in zadublih
Ljubljánskih zidov.

Zdaj sukno ogrni,
Pokrij si glavó,
In pálico prími
Ter pojdi z menó.

Po stázi hodíva,
Ki víje se v hlád,
Kreníva pod góro,
Tam vídiš jo zád.

Pod hribom prisójnim ¹⁾
Vse giblje, žíví,
In solnca se v pétji
Glasnó veselí.

Nastavi pod bukvo
Zeléno uhó,
Kaj ptičja beséda
Oznanja takó!

Čúj! zéba ²⁾ prepéva
In vólga ³⁾ je vmés;
A vender je zgórel
Vše létošnji krés.

Tam píli sínica
V grmóvji na glás,
A détel ti kljúje,
Da slíši ga vás.

In tam črnohlávček ⁴⁾
Na véji sedí,
Otróke človéške
Modrósti učí:

„Poslúšaj mladína,
Ti hóerka in sín!
Kaj ptica prepéva
Veséla z víšín.“

„Ne íšči brez mére
Na svéti blagá;
Le česar je tréba,
To Bog naj ti dá.“

¹⁾ Prisójno, préko solnca ležéce; sonnenseitig.

²⁾ Ščinkavec.

³⁾ Kobílar.

⁴⁾ Schwarzplättchen.

„Za slávo se mnogo
Ne klánjaj ljudém,
Če zdravega spanja
Želján si očém.“

„Nedóljnost ohráni,
Ostáni vesel,
Ob tem zadovoljen,
Kar bodeš prejl.“

„Jaz nijsem nikóli
Ni žèl ni orál;
A vsega mi Oča
Obílo je dál.“

„V kočijah se nijsem
Še vòzil nikdár;
A v gnézi sem svojem
Le jaz gospodár.“

Josip Karla.

Vojáka in razbojnik.

(Stara básen.)

Prijél razbójnik je vojáka dvá,
Teh zbéžal jeden je, a drugi ne,
Postávil se mu, hrábro se je branil,
Razbójnika je tréščil ob zemljó.
Ko v travi mrtev ležal je razbójnik,
Plahún se vrne ter izdère mèč,
Zavpije: „kje je? kam je šel razbójnik?
Naj zvé od mene, kòga je napadel!“
Továriš hrabri mu odgovori:
„Vpiját! da prej si kričal mi takó,
A ne podplátov kazal na bojišči,
Z besédo glásno bi pomògel bíl
Nadvládati sovráznika. — Zdaj móliči,
In vtekni meč, ki vžó ga tréba nij!
Junák z jezíkom bíti je lehkó;
A téže je, boríti se z rokó.“

So. P . . . ar.

Prigóvori.

Priden človek ima kruha;
Glad morí samó lenúha.

Kjer je lenóba, kjer postavánje,
Támkej je blizu húdo dejánje.

Kdor ne spoštúje starih ljudij,
Ták se pod zémľjo mlád izgubí.

Nágel bodi, kadar kám hitíš,
Ali pazi, da se ne vsopíš.

Ljubézen, veselje do káke stvari
Najvéčje težávo v lehkósti premeni.

Poštenje in pravica zvenčíta, kakor zvón,
Zvijálca in lažnika sovráži ta in ón.

So. P . . . ar.